Mám jen tu zem - Ryvolové, bratři

Mám jen tu zem
která se ve mně prostírá
bez dokladů tam mohu jít jak domů
ona můj smutek obdírá
a moje osamění
a když mne pohladí
kamenem teplým na mě padá

V mé duši kvetou zahrady
s květy které si představuji
patří mi celá ulice
ulice bez domů
jež dávno v dětství pobořili
A všude ve vzduchu
jsou poutníci
co ve mně žijí
hledáním domova